

Arts [5] El botó

Un relat de: [Joan Gausachs i Marí](#)

Des de ben petit que havia vist teatre, el meu pare durant molts anys va ésser el cap de tramoia del centre parroquial de la nostra barriada i cada quinze dies tocava una nova funció, Quina dedicació, quina bona voluntat hi havia! Assajaven l'obra a les nits per a representar-la una sola vegada!

Anava al teatre amb els germans i la mare, i quan acabava la funció em deixaven quedar a esperar el pare per a tornar cap a casa un cop que la sala i l'escenari estiguessin ben endreçats.

Aquell dia, no recordo pas quina obra representaven, però en escena hi havia dues o tres actrius. Una d'elles duia una faldilla d'aquelles que en deien "de tub", amb dos o tres botons bastant grossos que tancaven la peça pel darrere, sota del genoll.

Després de fer diverses passes un xic enèrgiques, un botó, pobret, no va resistir tanta pressió i va anar a caure a un cantó de l'escenari.

En acabar la representació, vaig anar, com de costum, a esperar el pare i vaig buscar pel racó on havia observat que havia caigut el botó. Encara hi era. Ningú no l'havia vist.

El vaig agafar, i ben decidit vaig pujar les escales que menaven al camerino de les senyoretes i em vaig plantar davant la porta. Aquí, aquí es va acabar la meva decisió. Jo, que em proposava que m'acollissin com un heroi, no vaig fer res.

Ja hi portava una bona estona quan sentí que a dins hi havia crits i bellugadisses. No entenia què deien, però era evident que la desaparició del botó era cosa sabuda. Novament vaig pensar que em comportaria com un heroi, trucaria i seria el salvador del món... Ho pensava però no ho feia.

Vaig estar tanta estona allí al davant, que semblava que ja formava part del mobiliari. De sobte es va obrir la porta i una de les actrius em va etzibar més o menys:

—I tu, què hi fas aquí?

Recordo... és a dir, crec recordar, que no vaig dir res, vaig allargar la mà oberta amb el botó ben visible i..., vermell com un perdigot, vaig fugir escales avall. El món, el món ja el salvaria un altre dia.

Escrit el dijous 14/03/2019

Revisat per Pilar Campmany i Piqué el divendres 15/03/2019